Temel Kutsal Kitap Öğretisi

7. Ders — İsa'nın Yaşamı

İsa Mesih çok özel bir kişidir. O, Tanrı'nın biricik Oğlu'dur.

Ancak çok yoksul ve mütevazı bir ailede dünyaya geldi.

Üvey babası Yusuf, küçük bir köyde marangozluk yapıyordu. İsa büyürken marangozluğu öğrendi. Herkes O'nun da Yusuf gibi bu mesleği yapacağını düşünüyordu.

Ailesi, İsa'nın diğer insanlardan farklı olduğunu fark etmişti.

İsa, Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Kitap'ı okumaya ve onun hakkında konuşmaya çok zaman ayırıyordu.

Hiçbir zaman dürüstlükten ayrılmadı. Kimseyi incitmedi veya kimseye kötü davranmadı.

Bu şekilde büyüdü.

Luka 2:52

> "İsa bilgelikte, boyda ve Tanrı'yla insanların gözündeki beğenilirlikte ilerliyordu."

İsa on iki yaşına geldiğinde yaşamını Tanrı'ya adamaya karar vermişti.

Bu kararını anne ve babasına da bildirdi.

Erkek ve kız kardeşleri İsa'nın kendilerinden farklı olduğunu görüyordu.

Aynı anneden olan kardeşi Yakup, O'nun hakkında şu sözleri yazdı:

Yakup 3:17

> “Gökten gelen bilgelik her şeyden önce paktır. Sonra barışçıl, anlayışlı, uysal, merhamet ve iyi ürünlerle dolu, ayrım gözetmeyen ve içtendir.”

Bu, Luka kitabının 2. bölümünde okuduğumuz ayette sözü edilen bilgeliktir.

Yakup, kendisiyle aynı evde büyüyen kişiyi anlatmaktadır.

İsa’nın karakterinin bizimkinden farklı olduğunu söyler.

İsa, Tanrı’dan gelen bilgeliği bize gösterir. Karakteri, Babası olan Tanrı’nın karakterine benziyordu.

İsa, yaşam biçimiyle erkeklere ve kadınlara Tanrı’nın nasıl biri olduğunu gösterdi.

İsa otuz yaşına geldiğinde evinden ayrıldı.

Sonraki üç buçuk yıl boyunca İsrail’i dolaştı.

Erkeklere ve kadınlara Tanrı’yı ve O’nun kendilerine vaat ettiği kurtuluşu anlattı.

Onları kurtarmak için gönderildiğini söyledi ve kendisine iman etmelerini istedi.

O’na iman eden ve ardından giden kişilere “öğrenci” denildi.

İsa, öğrencileri arasından kendisiyle birlikte bulunmaları ve görevinde yardımcı olmaları için on iki erkek seçti.

Bu kişilere “elçi” denildi.

Onları, “Müjde” adı verilen kurtuluş mesajını insanlara duyurmaları için gönderdi.

Müjde sözcüğü basitçe “İyi Haber” anlamına gelir.

İsa insanlara birçok farklı biçimde öğretiyordu.

Bazen onlara, başka hiçbir insanın öğretisine benzemeyen sözler söylüyordu.

Markos 1:21-22

> “Kefernahum’a gittiler. Şabat Günü geldiğinde İsa havraya girip öğretmeye başladı.
>
> Halk O’nun öğretisine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetki sahibi biri olarak öğretiyordu.”

Tanrı, görevini yerine getirmesine yardımcı olmak için İsa’ya Kutsal Ruh’un gücünü verdi.

Tanrı daha önce de kendisine hizmet eden başka insanlara bu güçten sınırlı ölçüde vermişti.

Ancak sınırsız güç verilen tek insan İsa’ydı.

İsa bu gücü yalnızca Tanrı’yı hoşnut eden işleri yapmak için kullandı.

Yuhanna 5:19-21

> İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Yalnızca Baba’nın yaptığını gördüğü şeyleri yapabilir. Çünkü Baba ne yaparsa Oğul da aynısını yapar.
>
> Baba Oğul’u sever ve yaptığı her şeyi O’na gösterir. Sizi şaşırtacak daha büyük işleri de O’na gösterecektir.
>
> Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kişilere yaşam verir.”

İsa, Kutsal Ruh'un gücüyle birçok olağanüstü iş gerçekleştirdi.

Kutsal Kitap bunlara mucize der.

İsa bazen ölüleri bile dirilterek yeniden yaşamalarını sağladı.

Luka 5:18-25

> "Bazı adamlar felçli birini döşek üzerinde taşıyarak getirdiler. Onu eve sokup İsa'nın önüne koymaya çalıştılar.
>
> Ancak kalabalık yüzünden içeri girecek bir yol bulamayınca dama çıktılar. Kiremitleri kaldırarak adamı döşeğiyle birlikte kalabalığın ortasına, İsa'nın önüne indirdiler.
>
> İsa onların imanını görünce, 'Dostum, günahların bağışlandı' dedi.
>
> Ferisiler ve din bilginleri kendi kendilerine düşünmeye başladılar: 'Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Günahları Tanrı'dan başka kim bağışlayabilir?'
>
> İsa onların ne düşündüğünü biliyordu. Şöyle sordu: 'Yüreğinizde neden böyle düşünüyorsunuz?
>
> Hangisi daha kolay? "Günahların bağışlandı" demek mi, yoksa "Kalk ve yürü" demek mi?
>
> Ancak İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilmenizi istiyorum.'
>
> Sonra felçli adama dönerek, 'Sana söylüyorum, kalk, döşeğini topla ve evine git' dedi.

> Adam hemen herkesin önünde ayağa kalktı. Üzerinde yattığı döşeği alıp Tanrı'yı överek evine gitti."

İsa'nın öğretileri ve hastaları iyileştirmesi, günahları bağışlamak için Tanrı'dan güç ve yetki aldığını gösteriyordu.

Ne kadar üzücüdür ki İsrail halkı O'nu dinlemek istemedi.

O'nu Kurtarıcıları olarak sevmediler.

Öğretileriyle ilgilenmiyorlardı.

Yalnızca kendilerini doyuran veya hastalıklarını iyileştiren mucizelerle yaşamlarını kolaylaştırmasını istiyorlardı.

İsa'nın bu insanlara söyleyeceği bir şey vardı.

Yuhanna 6:26-29

> İsa şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, beni mucizevi belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için arıyorsunuz.
>
> Bozulup yok olan yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı olan yiyecek için çalışın. Bu yiyeceği size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı, O'nu onayladığını göstermiştir."
>
> Bunun üzerine O'na, "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?" diye sordular.
>
> İsa, "Tanrı'nın istediği iş, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye karşılık verdi.

İsa başka zamanlarda insanlara benzetmelerle öğretiyordu.

Benzetmeler, içinde gizli anlamlar bulunan öykülerdir.

Tanrı'nın Egemenliği'ni ve kendimizi bu Egemenlik için nasıl hazırlamamız gerektiğini anlatırlar.

İsa'nın öğrettiği benzetmelerden biri şöyledir:

Matta 13:45-46

> "Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara da benzer.
>
> Tüccar çok değerli bir inci bulunca gidip sahip olduğu her şeyi sattı ve o inciyi satın aldı."

İsa bu benzetmeyle insanların, Tanrı'nın Egemenliği'nin yaşamdaki her şeyden daha önemli olduğunu anlamalarını istiyordu.

Bu Egemenlik'i öğrendiğimizde ona her şeyden önce yer vermeliyiz.

Çünkü sahip olabileceğimiz en değerli şey odur.

İsa bütün gücünü ve enerjisini Müjde'yi duyurmak için kullandı.

Öldüğünde hâlâ genç bir adamdı. Ancak olduğundan çok daha yaşlı görünüyordu.

Bunun nedeni Tanrı için yaptığı bütün zorlu işlerdi.

Tanrı'ya dua ederken şöyle diyebildi:

Yuhanna 17:4

> "Yapmam için bana verdiğin işi tamamlayarak yeryüzünde seni yücelttim."

İsa, erkeklere ve kadınlara Tanrı hakkında bilmeleri gereken her şeyi anlatmıştı.

Onlara yeryüzünde kurulacak Tanrı'nın Egemenliği'ni öğretmişti.

Ancak insanlar O’nun öğretileriyle ilgilenmediler ve sonunda O’nu öldürdüler.

Sonraki derste İsa’nın ölümünü öğreneceğiz.

Sorular

1. İsa diğer insanlardan nasıl farklıydı?
2. Elçiler kimlerdi?
3. İsa'ya neden Kutsal Ruh'un gücü verildi?
4. İsa otuz yaşına geldiğinde ne yaptı?
5. Mucizeler nedir?
6. Benzetmeler nedir?